

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Lvem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Cap. LXXV. Vsus palmarum benedictarum non inutile contra pestem
remedium est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

collo gestare consueuerunt, fideles ita etiam & maiori ratione, signum Crucis seu Crucem aliquam effigiatam, de quo ita Chrysostr. in demonstratione aduersus gentiles, quod Christus sit Deus: Ipsum ergo hoc lignum in quo positum sanctū corpus Domini & crucifixum, quatenam habere totus orbis ita contendit, ut qui paruum quiddā ex illo habent, hoc auro includant tam viri quā mulieres, & ceruicibus suis aptent; hinc valdē honestati & magnifici & muniti & protecti: licet condemnationis fuerit lignum? Sed iam de hisce amuletis & periammatis abundē.

CAP. LXXV.

*Vsus palmarum benedictarum non inutile
contra pestem remedium
est.*

Solemne in Ecclesia est annuatim Dominica die proximē ante Pascha, quæ & idcirco Dominica Palmarum dicitur, palmarum, oliuarum, similiumque arborum ramos, solemnibus precibus benedicere, populoque Christiano gestādos, & domi ad salutare effectus seruandos, tradere. qua cærimonia duo quæ circa Christi Domini personam gesta sunt, significantur: alterum insignis ille ingressus in ciuitatem Ierusalem ipso hoc festo palmarum: alterum triumphus ille gloriosus, quem per passionem & mortem suam deuictis hostibus, de principe huius mundi, vniuersoq; inferno reportauit, idq; in gratiā nostri, quos nō nostris meritis, sed benigna sua miseri-

cordia liberavit. Proinde rami palmarum victoriam atq; triumphum significant: rami autem oliuarum misericordiam. Cæterum ne more veteris legis careat suo fructu ista significatio, accedunt preces & benedictiones Ecclesiæ, quibus Deus rogatur, vt gestantes hos ramos accipiant protectionem mentis & corporis in salutis remedium, & ad gratiam diuinam obtinendam.

2. Ut sicut rami virentibus foliis sunt, ita frondeant opera nostra virore iustitiæ, & virtutum multarum pulchritudine.

3. Ut sicut Hebræorum populus Christo his ramis occurrit, & cum ipso in ciuitatem Jerusalem intravit: ita nos bonis operibus Domino obuiam procedamus, eiusq; vestigia sequentes, per ipsum & cum ipso in coelestem Jerusalem admittamur.

4. Ut sicut C H R I S T U S de hoste per passionem suam triumphauit, ita & nos sepè hoc opus misericordie animo voluentes, amore Christi accendamus ad pugnam & ad victoriam de dæmone, carne, & mundo, referendam.

5. (Quod proposito nostro inseruit) vt in quemcumque locum introducti fuerint hi rami, habitatores Dei benedictionem consequantur, & omni aduersa valetudine effugata, dextera Dei hos protegat quos redemit. Dum igitur ex mēte Ecclesiæ, deuoto animo hos ramos seruamus, gestamus, aut ad vsum pium adhibemus (prout quidā sinceri Catholici ijs vtuntur in domibus suis loco aspergilli aquæ benedictæ) precamur ipso facto Christū Dominum vt per passionem & mortem suam, qua dæmonem superauit & fregit, & per misericordiam suam immensam, qua hoc sine vllis nostris meritis egit, dæmonem, omnemque aduersitatem à nobis & ab ædibus nostris

nostris pellat, ne vel aëris infectione aut tempestate, vel alio quocumque incommodo, inquit Albert. Magn. nobis noceat, quin potius Dei dextera nos protegat, & non solum corpora à malis tueatur, sed animæ quoque gratiam suam infundat, vt multis virtutibus ornati, & bonis operibus florentes, Christi vestigia sequamur, hostes nostros omnes visibiles & inuisibiles superemus, & ad gaudia cœlestis Ierusalem ab angelis cum triumpho introducamur. Ex quibus verbis Alberti, & ex precibus Ecclesię, quas ad Deum fundit, dum orat vt ab omni aduersa valetudine adeoque peste per vsum dictorum ramorum liberemur, constat non improbandum remediũ esse contra pestem eos in domibus suis asseruare, aut alio quouis modo ijsdem piẽ vti. Immo ipsi Romani Pontifices, tanti æstimarunt has palmas benedictas, vt frequenter eas magni muneris loco ad Reges & Imperatores miserint. Ita anno Domini 877. Ioannes Papa VIII. misit ad Carolum II. Imp. idibus Februarijs palmas virides benedictas, cum tamen Dominica palmarum non esset. Earum autem mittendarum ratio ista ab eo ita describitur: Inter cetera quæ vera crescente religione ab olim Ecclesiastica facta vestræ pietati duximus intimanda, virentium palmarum ecce brauium mittimus, quod Apostolus non omnes qui currunt, sed vnum propter vnitatem legitime certantium accipere protestatur. Et inferius: Hodieque manui vestræ speciali voto & prerogatiua plenam benedictione palmam, sicut cernitis, destinamus aduersus visibiles hostes & inuisibiles triumphum. optantes enim vos de cunctis aduersarijs triumphare, nihil aptius vobis quam ramos palmarum duximus offerendos. ita Pontifex epist. 32. apud Baron, anno 877. qui & simile munus anno 882. Carolo III. Im-

Albert.
Magn.
l. piarum
instit.
cap. 11.

peratori destinavit. Fuitque ritus antiquus in Ecclesia Romana diu observatus, ut qui votum Ierosolymitanum persolvissent, venirent ad summum Pontificem, palmamque ab eo acciperent, & crucem ad collum suspendendam. Quem ritum, inquit Rogerius in Annal. Anglorum anno 1191. Coelestinus III. Pontifex referavit, quando Philippo Francorum regi expugnata Accone à Palæstina ob quotidianas contentiones cum rege Angliæ habitas, redeunti, palmam dedit, ipsi sociisque eius, & Cruces eorum collis suspendit, statuens, quod essent peregrini, licet votum suum ob jam dictas contentiones ad sanguinis usque effusionem quandoque ex crescentes, perfectè adimplere non potuissent. Vidimus superius pari modo sæpè Pontifices Imperatoribus misisse Agnos Dei benedictos magni muneris loco: atque etiam hodie IV. Dominica Quadragesimæ, quæ & Lætare, & Dominica in Rosa dicitur, annuè rosam auream chrismate inungit, & plurimis cærimonijs benedicit, quæ viro alicui principi de Ecclesia benè merito pro munere solet transmittere.

Est autem palma victoriæ insigne, fuitque non tantum apud Iudæos pro tali habita, sed & apud Græcos, ex quibus ad Romanos eadem consuetudo peruenit, ut victoribus palmæ darentur. Sed id non ante debellatos Samnites, ut habet Livijs lib. 10. deca. 1. Certè his insignibus nobilitatos martyres sanctos vidit in sua Apocalypsi S. Ioannes: ut non mireris si in martyrologio sæpiùs legatur sanctos Martyres palmam accepisse martyrij; est enim ea dicendi phrasis ex diuinis scripturis comparata, atque antiquitus vsurpata. Et licet omnes sancti cum CHRISTO in coelis regnantes ob mundum conculcatum, dæmonem superatum, carnem mortificatam

&

Apoc 7.

& cælum expugnatum, multiplici lauro coronati ceu victores triumphantes palma possent decorari: peculiare tamen hæc Martyrum insigne est; est enim symbolum roboris & constantiæ, quæ duo maximè in martyribus elucescunt. Audi Gellium lib. 3. cap. 6. Rem mirandam Aristoteles in septimum Problem. & Plutarch. in septimo Sympos. dicunt: si supra palmæ, inquit, arboris lignum magna pondera imponas ac tam grauitè vrgeas oneresque, vt magnitudo oneris sustineri non queat, non deorsum palma cedit, nec infra flectitur, sed aduersus pondus resurgit, & sursum nititur recuruaturque; propterea, inquit Plutarch. in certaminibus palmam signum esse placuit victoriæ, quoniam ingenium huiusmodi ligni est, vt vrgentibus opprimentibusque non cedat. ita Gellius. Rursum, palma in summo coronata est: habet enim frondium & fructuum suorum comam circumcirca instar coronæ. Pari modo victoriæ martyrum debetur corona, eaque paratur constantia ac magnanimitate palmata, & magnanimis debetur. Unde de ijs qui in certamine martyrij (verba Gregorij sunt in cap. 40. Ezech.) hostem antiquum vicerant, scriptum est Apoc. 7. Et palmæ in manibus eorum. palmas quippe in manibus tenere, est victorias in operatione tenuisse. Putat verò P. Corn à Lapide, in cap. 41. Ezech. Græcos hoc Symbolum à Iudæis primùm mutuatos esse: nam cum constet palmam oriundam esse ex Iudæa & Phœnicia (ideoque in antiquis nummis vbi Iudæa effingitur, palma velut eius nota & insigne additur) dubitandum non videtur quin ex templo Salomonis desumptum sit, vt palma pro victoriæ signo ponatur ab ethnicis. Quod autem simulacrum victoriæ apud eosdem effingeretur altera manu palmæ, altera oleæ ramum præferens, id etiam ex

eodem templo Salomonis deriuatum videtur, quia in eo frequentes erant palmarum & oleæ frondium effigies, idque idè teste Alcazar, quòd templum à Salomone erectum sit Deo victori, ob eximias victorias quas eius pater David D E I ope & ductu de hostibus reportaue- rat.

In sacra Scriptura frequentissimè homo iustus palmæ comparatur, idque ob varias causas, quas nominatim apud Lorinum vide in illum versum Psalm. 91. Iustus vt palma florebit. Sed sciendum palmam de qua toties meminit scriptura non esse eandem cum nostrate, quæ propriè, Buxus, dicitur, & palmæ nomen obtinet, quòd nobis loco illius seruiat, quæ in Palæstina, Arabia aliisque calidioribus regionibus nascitur, dicta etiam Dactylus, sublimis ordinariè & in altum erecta arbor, scripsitque Cyrillus, Jerosolymitanus, vsque ad sua tempora illam palmam fuisse superstitem, ex qua Christo rami olim præcisi fuerunt.

Cyrril.
Catech.
10.

C A P.